

Sygn. akt : II AKa 381/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący	SSA Barbara Suchowska
Sędziowie	SSA Mariusz Żak (spr.) SSO del. Zbigniew Radwan
Protokolant	Oktawian Mikołajczyk

przy udziale Prokuratora Prok. Apel. Adama Rocha

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2013 r. sprawy

K. J., s. L. i H., ur. (...) w C.

oskarżonego z art. 280 § 2 kk

na skutek apelacji obrońcy

od wyroku Sądu Okręgowego w Częstochowie

z dnia 28 czerwca 2013 r. sygn. akt II K 143/12

- zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 60 § 1, § 2 i § 6 pkt 2 kk łagodzi wymierzoną oskarżonemu karę pozbawienia wolności do 1 (jednego) roku i na podstawie art. 63 § 1 kk na jej poczet zalicza okres zatrzymania oskarżonego w dniu 23 lipca 2012 roku;
- w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;
- zwalnia oskarżonego K. J. od ponoszenia kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. II AKa 381/13

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Częstochowie, wyrokiem z dnia 28.06.2013 r. uznał oskarżonego K. J. za winnego tego, że w dniu 23.07.2012 r. w C. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z nieletnimi P. S., M. J. oraz D. B., po uprzednim doprowadzeniu do stanu bezbronności właścicielki sklepu spożywczego K. K., posługując się niebezpiecznym przedmiotem w postaci noża, który przyłożył do szyi pokrzywdzonej oraz używanie siły fizycznej poprzez popychanie, uderzenie ręką w twarz, zakrywanie ust ręką, zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na postawę pokrzywdzonej, i

przyjmuje, że czyn ten wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 2 k.k., skazał go, na podstawie art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 14 § 1 k.k. na karę 3 lat pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa.

Wyrok zaskarżył obrońca oskarżonego.

W apelacji dotyczącej wyłącznie części orzeczenia o karze, zarzucił on:

1. obrazę przepisów prawa procesowego, mającą wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 4 k.p.k. i art. 410 k.p.k., poprzez nieuwzględnienie przy ocenie prognozy kryminologicznej odnośnie oskarżonego treści wywiadu kuratora zawodowego z dnia 25.06.2013 r.;
2. błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, mający istotny wpływ na jego treść, a polegający na przyjęciu negatywnej prognozy kryminologicznej odnośnie oskarżonego mimo, że jego aktualne zachowanie wskazuje na prawidłowy przebieg procesu resocjalizacji, co w połączeniu, iż jest on sprawcą młodocianym, daje podstawy do nadzwyczajnego złagodzenia kary.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty obrońca oskarżonego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez zastosowanie wobec oskarżonego nadzwyczajnego złagodzenia kart, a w konsekwencji wymierzenie mu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Wywiedziona apelację ocenić należało jako częściowo uzasadnioną.

Obrońca oskarżonego nie zakwestionował w niej orzeczenia o sprawstwie i winie oskarżonego. Wystarczy zatem ograniczyć się do stwierdzenia, że znajduje ono pełne oparcie w ustaleniach faktycznych, będących wynikiem dokonanej przez Sąd Okręgowy prawidłowej oceny dowodów zgromadzonych w sprawie. Sąd ten prawidłowo także zakwalifikował czyn przypisany oskarżonemu jako przestępstwo usiłowania rozboju kwalifikowanego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 2 k.k.

W motywach zaskarżonego wyroku, odpowiadających wymogom z art. 424 k.p.k., Sąd Okręgowy należycie uzasadnił swoje stanowisko w tym zakresie, wskazując w szczególności na – przyznany przez oskarżonego – fakt posługiwania się przez niego nożem i na dążenie do kradzieży mienia będącego w dyspozycji pokrzywdzonej.

Rację ma natomiast obrońca oskarżonego, że orzekając o karze i uzasadniając wyrok w tej mierze, Sąd Okręgowy pominął bądź nie uwzględnił w sposób należyty (właściwy) tych okoliczności, które świadczą na korzyść oskarżonego K. J. i przemawiały za zastosowaniem wobec niego nadzwyczajnego złagodzenia kary.

Przede wszystkim przypomnieć trzeba, że oskarżony jest sprawcą młodocianym (w dacie czynu miał 18 lat). Nie oznacza to oczywiście obowiązku nadzwyczajnego złagodzenia wymierzonej mu kary. Unormowanie przewidziane w art. 60 § 1 k.k. nakazuje jednak, aby sąd w każdym przypadku stosowania represji wobec osoby młodocianej rozważył czy wzgląd na potrzebę wychowania go nie przemawia za takim właśnie rozstrzygnięciem. W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku rozważań takich brak.

Sąd Okręgowy stwierdził natomiast, że w rozpoznawanej sprawie brak jest jakichkolwiek okoliczności łagodzących, które działałyby na korzyść oskarżonego w zakresie wymiaru kary (str. 20 uzasadnienia).

Z oceną tą nie sposób się zgodzić. Sąd ustalił przecież, zgodnie z wynikami przeprowadzonego postępowania, że oskarżony przyznał się do winy, złożył wyjaśnienia, w których szczerze opisał przebieg zdarzeń, nie pomniejszając w nich swojej roli, a nadto wyraził skruchę (żał) podkreślając, że wprawdzie miał w ręce nóż, ale trzymał go w taki sposób, aby nie wyrządzić pokrzywdzonej krzywdy. Tę ostatnią okoliczność potwierdzają przywołane przez Sąd

Okręgowy zeznania pokrzywdzonej, która tak właśnie odebrała zachowanie oskarżonego (str. 14 uzasadnienia). Są to niewątpliwie okoliczności świadczące na korzyść oskarżonego.

Zasadnie wskazał nadto obrońca oskarżonego, że przeprowadzony na polecenie Sądu Okręgowego wywiad środowiskowy pozwala na uznanie, że w ostatnim okresie nastąpiła istotna zmiana w zachowaniu i postawie oskarżonego, co w świetle przywołanego już uregulowania z art. 54 § 1 k.k., nie powinno być przez sąd pominięte.

Kurator stwierdził, że po okresie swoistego buntu przeżywanego przez oskarżonego w 2011 i 2012 r., zdecydowanie poprawił on swoje zachowanie. Przejawia się to w aktualnie dobrym kontakcie z rodzicami i rodzeństwem, podejmowaniem pracy, większą odpowiedzialnością, w tym w szczególności w relacji z młodszym bratem, na którego wcześniej miał zły wpływ.

Mając to na uwadze, a także kierując się tym, że rozbój, jakiego usiłował dopuścić się oskarżony ze swoim młodszym bratem i kolegami, nie miał groźnego przebiegu (oskarżony i współsprawcy od razu uciekli na skutek krzyku, jaki podniosła pokrzywdzona), Sąd Apelacyjny, dostrzegając oczywiście także okoliczności obciążające oskarżonego prawidłowo ustalone przez Sąd Okręgowy, w tym przede wszystkim współdziałanie z nieletnim, uznał jednak za uzasadnione nadzwyczajne złagodzenie wymierzonej mu kary do jednego roku pozbawienia wolności.

Nie uwzględniono natomiast wniosku obrońcy oskarżonego o warunkowe zawieszenie wykonania tak złagodzonej kary.

W tym zakresie podzielono stanowisko Sądu I instancji.

Oskarżony był już wcześniej karany i to również za przestępstwo przeciwko mieniu z art. 279 § 1 k.k.

Czynu przypisanego mu zaskarżonym wyrokiem dopuścił się w okresie wyznaczonej przez sąd próby, zaledwie w kilka miesięcy po rozpoczęciu jej biegu.

W tych okolicznościach ponowne sięgnięcie przez sąd do dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary byłoby nieuzasadnione i to także z wychowawczego punktu widzenia.

Sąd Apelacyjny zwolnił oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym mając na uwadze jego trudną sytuację majątkową.